

Sag anlagt den 6. april 2010 — Confederación de Cooperativas Agrarias de España og CEPES mod Kommissionen

(Sag T-156/10)

(2010/C 148/75)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Confederación de Cooperativas Agrarias de España (Madrid, Spanien) og Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES) (Madrid, Spanien) (ved abogado M. Araujo Boyd og abogada M. Muñoz de Juan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling og stævningens søgsmålsgrunde om annullation tages til følge.
- Artikel 1 i den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært: artikel 4 i den anfægtede beslutning annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er indgivet til prøvelse af Kommissionens beslutning af 15. december 2009 (statsstøtte nr. C 22/2001) vedrørende de af Spanien anvendte støtteforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren efter prisstigningen på brændstof. I denne beslutning fastslås det, at nærmere bestemte støtteforanstaltninger til fordel for landbrugssektoren, der er fastsat i Real Decreto-Ley 10/2000 af 6. oktober vedrørende presserende støtteforanstaltninger til landbrugs-, fiskeri- og transportsektoren (¹), meddelt af Spanien den 29. september 2000, udgør statsstøtte i strid med det fælles marked, og den kræves tilbagebetalt.

De nævnte foranstaltninger har været genstand for en første beslutning af 11. november 2001 fra Kommissionen (herefter »indledende beslutning«), der fastslog, at »støtteforanstaltninger til fordel for landbrugskooperativer, der er fastsat i Real Decreto-Ley 10/2000 (...) ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF«. Denne indledende beslutning blev annulleret ved dom af 12. december 2006 (²) på grund af Kommissionens manglende begrundelse, idet der ikke var tilstrækkeligt (...) kooperativer. Efter foranstående og uden at vedtage en ny åbningsskrivelse, vedtog Kommissionen den 15. december 2009 den anfægtede beslutning.

leret ved dom af 12. december 2006 (²) på grund af Kommissionens manglende begrundelse, idet der ikke var tilstrækkeligt (...) kooperativer. Efter foranstående og uden at vedtage en ny åbningsskrivelse, vedtog Kommissionen den 15. december 2009 den anfægtede beslutning.

Til støtte for påstanden om annullation gør sagsøgerne fem anbringender gældende:

- Det første anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af de berørte parter ret til at blive hørt i forbindelse med sagens behandling samt Kommissionens vedtagelse af den anfægtede beslutning, der — uden at Kommissionen havde genåbnet den formelle procedure og uden at give de berørte parter mulighed for at fremsætte bemærkninger — indeholder fastsættelser, der er diametralt modsatte dem, der er indeholdt i den indledende beslutning.
- Det andet anbringende foreholder Kommissionen, at den ikke har overholdt mandatet fra dommen i sagen T-146/03, der alene fastslog, at visse dele af den indledende beslutning ikke indeholdt en tilstrækkelig begrundelse. I stedet for at rette op på disse punkter, gennemgik Kommissionen elementer i sin beslutning, der ikke var blevet efterprøvet af Retten. Kommissionens handling tilsidesætter principperne om de berørte parter retssikkerhed og berettigede forventning.
- For det tredje anfægter sagsøgerne betegnelsen af foranstaltningen som statsstøtte, idet det ikke er tilstrækkeligt at gøre gældende, at landbrugskooperativerne, fordi de er underlagt en anden beskatning end selskaber, nyder godt af en »fordel«, hvis de ikke udfører 100 % af deres aktiviteter med andelshaverne (model for gensidige kooperativer), hvorved Kommissionen har overset, at kooperativer og kapital-selskaber ikke er ens, hverken faktisk eller juridisk. Selv om en sådan sammenligning accepteres — *quod non* — udgør beskatningen af kooperativerne ikke en fordel, men forskelle, der er berettigede på grund af økonomien i og beskaffenheden af det spanske skattesystem, hvilket Kommissionen selv har anerkendt i den indledende beslutning, der ikke blev anfægtet vedrørende dette punkt i dommen af 12. december 2006.
- I det fjerde anbringende, der gøres gældende subsidiært, lægger sagsøgerne til grund, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse og har taget fejl i sin analyse af foreneligheden af foranstaltningen med indholdet af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, og at den nævnte foranstaltning skulle have været erklæret forenelig med denne bestemmelse.

— Sluttelig bestrider sagsøgerne kravet om tilbagebetaling i den anfægtede beslutning.

(¹) Boletín Oficial del Estado nr. 241/2000 af 7.10.2000, s. 34614.
(²) Sag T-146/03, Sml. II, s. 98.

**Sag anlagt den 8. april 2010 — Barilla mod KHIM —
Brauerei Schlösser (ALIXIR)**

(Sag T-157/10)

(2010/C 148/76)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Parma, Italien) (ved lawyers A. Colmano, G. Sironi og A. Vanzetti)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Brauerei Schlösser GmbH (Düsseldorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 25. januar 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 820/2009-2) annulleres.

— Indsigelsen rejst af den anden part i sagen for appelkammeret mod registreringen af det omhandlede EF-varemærke afvises.

— Subsidiært hjemvises sagen til Harmoniseringskontoret, således at dette kan afvise indsigelsen.

— Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Barilla G. e R. Fratelli SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ALIXIR« for varer bl.a. i klasse 32

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Brauerei Schlösser GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tysk varemærkeregistrering af ordmærket »Elixeer« for varer i klasse 32

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at der var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

**Sag anlagt den 8. april 2010 — Longevity Health Products
mod KHIM — Tecnifar (E-PLEX)**

(Sag T-161/10)

(2010/C 148/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamas) (ved lawyer J. Korab)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Lissabon, Portugal)